

Recordatio sola iudicii in baratrum
desperationis precipitat: et misericor-
die fallax assentatio pessima gene-
rat securitatem. **Felix** p[ro]p[ter] amma: au-
amto viciissim hec p[ro]sto s[un]t. Datum
est michi misero n[on]n[on] sedere sec[un]-
pedes d[omi]ni ihesu: et modo h[uius] modo il-
luu tota deuotione p[ro]plecti. in q[ui]tum
me sua benignitas dignabat[ur] admit-
tere. At si q[ui]do miserationis oblitus
stimulante conscientia iudicio paulo
diutius inherere: mox metu incredibili ac
miserabili confusioe deiect[us] a t[em]broso
p[ro]fus horrore hoc sol[us] palpitans de-
p[ro]fundis clamaba. Quis nouit p[ro]p[ter]
te me tue: et p[ro]p[ter] f[aci]ore t[em]p[or]e. di. Q[ui] si eo
reliato. p[ro]p[ter] misericordie p[ar]t[em] tenet p[ar]-
geret: tanta e[st] rario tertia et negli-
gentia dissoluebat[ur]: et p[ro]festim a ora-
tio tepidior et actio pigrior et risus
p[ro]mptior et sermo incautior: et o[mn]is de-
miq[ue] v[er]iusq[ue] ho[m]i[n]is status instatior
appareret. Proinde magistra istuc-
tus experientia. n[on] iudiciu[m] ia sol[us] aut
sol[us] misericordia: s[ed] misericordia p[ro]p[ter]
et iudiciu[m] t[em]p[or]e tibi domine.

**Contra temptationes inobedientie
immansationis et p[er]tinacie. ¶ Ca. 29.**

Abraham p[ro]p[ter] archa glosus
totius obie p[ro]cipuu[m] ex[em]plar.
spad nutu d[omi]no deo obediu[m]:
exiēs p[ro]mo de tra nascitatis suē sc[ilicet]
seip[su]m circūscidēdo. Tercio p[ro]p[ri]u[m] filiū
imolādo. ¶ Vñ nobilit[er] scriptura fi-
bi approp[er]at ill[ud] d[omi]n[u]m assu[m] q[uo]d sincere
obediētie signū fuit. Dicat[ur] em[en]t[er] gen[esis] 22.
Tēptauit de[us] abrahā. et dixit ad eū
Abrahā abrahā. Et ille r[espo]ndit assu[m]. Et
it[em] i[st]e o[mn]i capitulo q[ui] p[ro]hibet[ur] fuisse
a nece filij. eadē oba p[ro]nu[n]t[ur] in signū

magne dilectiois et obediētie. **P**ost
eciā ibi merces m[ax]ima: dicēte d[omi]no.
Per meip[su]m iurauit. q[uo]d obedisti v[er]bi
mee et fecisti t[em]p[or]e h[uius] ac: b[en]edicā tibi a
in se[culu] tuo b[en]dicet[ur] o[mn]es gētes t[er]re. Et
it[em] 26. ca. ad ysaac Et d[omi]n[u]s tibi da-
to vni[us]as regioes has: et i[n] se. t[em]p[or]e. be-
o[mn]es gē. t[em]p[or]e q[uo]d obedierit abrahā v[er]bi
mee: et custodierit p[re]cēp[ta] mea aq[ui] p[ro]mo
regū p[er] v[er]b[um]. Samuel ait ad saul. Nun-
q[uam] d[omi]n[u]s holocausta a viciis: et
n[on] p[ro]p[ter] ut obediat v[er]bi d[omi]n[u]m. Meli-
or ē ei obia q[uam] viciis: et auscultat[ur] ma-
gis q[uam] offerre adipē arietū. Q[ui] q[ui] p[er]-
catu ariolādi ē repugne: et q[ui] scel[us]
ydolatre nolle acq[ui]escit. R[om]i. 1. 2. Qui
n[on] obedierūt v[er]bi mee: n[on] videbūt ter-
ra[m] ac. Deut. 10. Q[ui] d[omi]n[u]s dixit q[uo]d p[ro]-
sūt loco quē eligit d[omi]n[u]s facies: et docu-
erūt te iux[ta] legē ei[us]. Sequit[ur]q[ue] s[er]mō: eoz.
et n[on] declinabis ad dextrā s[ed] sinist[er]ā.
Qui at supbierit nolēs obedire sacer-
dotis ipeio q[uo]d eo t[em]p[or]e m[is]trat d[omi]no deo
tuo et decreto iudicis: moriet[ur] homo
ille. et auf[er]as malū de medio tui. t[em]p[or]e
tusq[ue] popul[us] audies tiebit: ut null[us]
deinceps intuescat supbia. Mat. 23.
Super cathedram moysi sedebunt
scrib[er]e et pharisei: omnia ergo quecu[m]q[ue]
dixerint vobis seruate et facite: sc[ilicet] m[en]-
tero opera eorum nolite facere. Di-
cunt enim et non faciunt. Alligant
em[en]t[er] onera grauiā et importabilia et
imponunt in humeros hominū: di-
gito autē suo nolūt ea mouē. Heb.
ultimo. Obedite p[ro]positis vestris. et s[er]-
uiacete eis: ip[s]i peruigilant q[ui]si ratio
nē p[ro] animab[us] vestris reddiari: ut
cū gaudio hoc faciant et si gemētes.
Hoc enim expedit vobis. Tuca decimo.

Qui vos audit me audit: et qui vos spernit me spernit. **Rō. 12.** Omnis anima potestibus sublimioribus subdita sit. **Nō** est enim potestas nisi a deo. Que autem sunt a deo ordinatae sunt. Itaque qui resistit potestati dei ordinationi resistit. Qui autem resistit: sibi ipsi dampnacionem accipit. **Pū. 21.** Vir obediens loquitur victorias. **Eccl. 3.** Filij sapientie etiam iustorum: et natio illorum obia et dilectio. **Eccl. 3.** Melior est obedientia quam stultorum victima. **Phil. 2.** Hoc sentite in vobis: quod et in christo ihesu. Qui cum in forma dei esset: humiliauit seipsum factus obediens usque ad mortem crucis: propter quod et de illis exaltatus est. **Aug.** Quid inique quod velle sibi obtemperare a minoribus: et nolle obtemperare maioribus. **Nō** potuit deus perfectius demonstrare quantum sit bonum obedientie: nisi cum prohibuerit ab ea re que non erat mala. Sola est obedientia tenet palmam: sola est in obedientia inuenit penam. **Ierom.** Felix et habundans gratia in obedientia: summa virtutum causa. Nam simplici gressu hominem ducit ad christum. Mens non solum excusat ad reddendam rationem de subditis: sed nec est obligata reddere de seipso. O summa libertas: que obtemperata vix possit homo peccare. **Greg.** Obedientia non serui metu: sed caritatis affectu seruanda est. **Antho.** Qui celeriter ad spirituale perfectionem pervenire desiderat: exemplo beati pauli simplicis obia spirituali patri perfecte se subdat. **Ca.** de summa est omnipotens illorum potentia: que virtutum apicem in egipto summo studio perquirebat. **Greg.** Obia sola virtus est que virtutes ceteras menti inserit: insertasque custodit. Melior est obia quam victima. Obe-

diencia iure victis imponitur: quod per victimas aliena caro pro obedientia vero voluntas propria mactatur. **Bern.** Optimum in moribus directum: qui in nullo prius resistat poribus: a inuideat paribus: a subiectis in supbia presit: platis obediens: socijs congruens: subditis utilis: precescens: deo devotus: magistro subditus: senioribus obediens: minoribus obtemperans: angelis placens: vobis utilis: corde humilis: omnibus mansuetus. **Ite.** Perfecta obia legem nec citius finis non artat: nec preterita angustia preteritis largiori voluntate fert in latitudine caritatis: et ad omne quod iniungitur spontaneo vigore liberabilis alacrisque in modum desiderans in infinitum libertatem extendit. **Verus** obediens mandatum non preestitit: sed statim parat aures auditui lingua voci: pedes itinere: manus operi: et se totum intus colligit ut mandatum peragat imperantis. **Nec** attendit verus obediens quale sit quod precipitur: hoc solo contentus quia precipitur. **Item.** In ipsa obedientie via tibi fortasse aliqua dura et aspera occurrere possunt: accipias interdum precepta non nulla que licet salubria sint minime tamen suaavia videntur: hoc si moleste ceperis sustinere: si diiudicare prelatum si murmurare in corde: et si exteius impleas quod iuxta est virtus obie si velamini malicie. **Quis**que apte occulte satagit: ut quod habet in voluntate hoc ei spiritualis pater iniungat: ipse se seducat: et sibi quasi de obedientia inamiter blanditur. **Per** ipse in ea re plato: si magister plato obediens: solū censuerim fregisse votum: violasse

propositū. p̄uaricasse pactū. q̄ et p̄cep-
tū p̄p̄erit et remediū. Nā illū sane
dico seari. q̄ etiā si int̄dū oledientie
mandatū p̄terierit. p̄cū nō respicit
p̄mitte. Si uolente seniore ut sileā.
verbū in forte p̄ obliuionē elabitur.
reū me p̄hiteor iote diētie. si uolūter.
Si ex p̄ceptu sciens et deliterās spō-
te in vba p̄rūpō et ruperō silentij le-
gem. p̄uaricatore me cōstituo et cri-
minaliē. Et si ip̄mitēs p̄seuero vsqz
ad mortē. p̄ccatū dāpnāliē. Itē meli-
us ē oledire deo q̄ hoīb. et ip̄is me-
lius magistris q̄ discipulis. Porro i
ip̄is magistris. meli⁹ nūc q̄ p̄neis.
Quib⁹ at meli⁹ ostat oledire. paul-
dubio nō oledire ē detestabili⁹. Non
est dubiū quin āpliorē grām mere-
atur q̄ patum se exhibet aī manda-
tū. q̄ q̄ oledire satagit post māda-
tū. In oledientiā rāōe hec generalis
regula tēat. ut in difficiliorib⁹ q̄dem
agendis oleditio ḡrior q̄ p̄uaricati-
o ḡrior iudicet. et in faciliōrib⁹ mī⁹
qz onerosis p̄ceptis dāpnabiliōr q̄
act⁹ laudatior est imet. Itē b̄nard⁹
Multi dem⁹ sub p̄ceptore quieti ui-
uū. quos si iugo absoluas. videas
non posse quiescere nec se ullomodo
eq̄lib⁹ seruare in oris. simplici ac
sine q̄rela it̄ fratres p̄sari. sup̄ fra-
tres nō solū inutiliē s̄ etiā insipientē
et neq̄ eleuari. mīme quidē egentes
magistro nec tamen idonei magiste-
rio. Ab̄ moys̄ i col. p. Nullo vicio tā-
p̄cipit d̄yabol⁹ mōchū p̄rahīt ac p̄-
ducit ad mortē. q̄ cum eū neglectis
consilijs seniorum suo iudicio p̄su-
aserit diffinitioniqz confidere. Bern⁹
Nec studium bone actionis. nec otū

sancte cōtemplationis. nec lacrimę
p̄itētis. extra oledientiam accepta
poterūt esse deo. Non dabit in oledie-
tiā copiam sui tantus oledientie ama-
tor. ut mori q̄m in non oledire ma-
luerit. Qs ergo non erutescat obsti-
natus esse in consilio suo. q̄n suū ip̄a
sapientia deseruit. Unde i euange-
lio luce dicit de saluatore. Subdit⁹
erat illis. P̄ria voluntas sic dicitur
non quia hominis p̄ria est eo q̄ a
d̄yabolo ē. s̄ q̄a omnia sibi appropri-
at. P̄ria igitur volūtas grāde ma-
lum ē. q̄ fit ut bona tua tibi nichil p̄-
sint. P̄ria autem volūtas ē. que nō
cōis cum deo et hominibus s̄ nostra
tantum. quando quod volumus nō
ad honorem dei nec ad utilitatē p̄ri-
mi. s̄ satisfacere cupimus p̄rijs mo-
tib⁹ aīōr. Qd̄ em̄ odit de⁹ ā qd̄ p̄uit.
p̄t p̄ria volūtatē. Cesset p̄ria volū-
tas. et ifern⁹ nō eit Aug⁹ O q̄ enor-
me vitiū ē iote diētiā. q̄ āgelo p̄didit
celū. a de paradisu. saul regnū salomo-
ni a d̄re di. et iote diētib⁹ tollit celū.
Gg⁹ Rōnūqz nob⁹ h⁹ mūdi p̄spera. n̄
nūq̄ intent̄ ad iūscīdū sūope ē q̄
obiā in adūsis ex suo aliqd̄ h̄re d̄z. et i
p̄speis ex suo ād oīd̄ nō h̄re. q̄te⁹ in
aduersis tanto sit gloriofior. quan-
to diuino ordini etiā ex desiderio
iungitur. et in p̄speris tanto sit me-
lior. quanto a presenti ip̄a quam di-
uinitus accipit gloria funditus mē-
te separatur. Moyses inuitus sus-
cepit principatū. et paulus oledi-
endo auid⁹ ad iherusalem vinculā-
tus ascendit. Questio est. quare
tam pauci inueniuntur vere et per-
fecti oledientes. Respōsio ē generalis

de omnibus pfectis virtutibus: q̄ oēs
eqz rare sūt apd mōles. **N**ā pauci
vē hūiles. pauci vere paciētes. pau
per casti. mites. q̄z perfecte vī
tes p̄cipue q̄ ad sui apicē sūt diffici
lime attingibiles: et p̄ditio humane
fragilitatis tepida est nimis et in
firma. **S**ed p̄ solucōe questiois ppo
sue. alia ē q̄stio mouēda: vīz. **A**n sit
difficili p̄cipere q̄ obedire. **A**d hanc
rudis quisqz subito respōdebit iocū
do dicēs: faciliū est p̄cipere. s̄ non
eqz facile obedire. **V**ex. **f**ioratus et ex
pertus longe aliē iudicabit. **C**ōstat
namqz q̄ p̄cipere est act⁹ virtutis he
royce: obedire autē virtutis purgato
rie. **H**oc ē dicere: q̄ ad p̄fectos spec
tat p̄cipere: ad imp̄fectos at̄ pertinet
obedire. **S**i ergo imp̄fectus p̄cipit. a
lienas p̄tes agit: tū q̄ qd agit nō in
telligit: tū q̄ fiduciam implendi mā
datū nūq̄ per exēplū p̄buit. **D**ixit ei
quidā scūs p̄r notabile v̄bum. **E**go
nūq̄ p̄cepi aliqd: qd p̄ ope n̄ impleui.
Quā hec est firmissima s̄ntia scōz cōtē
de hac materia loq̄ntiū: q̄ an⁹ vita
despicit̄ restat ut eius p̄ceptio ac p̄
dicatio p̄tēpnat̄: q̄uis per hoc subdi
ti ex toto si excusant̄. **D**icit em̄ b̄tus
augustin⁹. q̄ talis modus in obedi
ētia tenēdus est: ut in malo nō p̄sen
tias bonis. nec malis in bono cōtra
dicas. **E**t b̄tus ḡg⁹ dicit. q̄ nūq̄ per
obedientia malum fieri debet: licet a
liqū bonū deat p̄ obia:z inēmitti. **I**n
ueniūt et alia multa scrip̄. et etiā q̄
dā reuelacōes facte q̄busdā de obia i
plēda nō solū q̄ ad p̄latos p̄bos. s̄ e
ciā q̄ ad discipulos: dūmodo nō sint
mala et illicita q̄ p̄cipiūt. **F**aciliē hec

loq̄mur: s̄ ad p̄pagandā p̄fraz obia:z
in subditis adhuc ip̄fās debile iunā
mē p̄tuli⁹. **Q**uis nesciat difficultatē
h⁹ negocij. q̄n de saluatoe scriptū le
gi⁹. cepit ih̄s facē et docere: tū dis
cipuli tātis q̄uabāt anxietatib⁹ ad
obediēdū. ut dicerēt. q̄s p̄t salu⁹ fieri:
Silit q̄ ad scōs patres q̄ p̄fecte ill⁹
exēplū imitati fuerūt: ut sciz semp
p̄l⁹ exēplo facēt q̄ impio mādaret:
tamē q̄ paucos vere obediētes fili
os generare poterāt. etiā cū oratio
b⁹ multis. **Q**uid ergo mir⁹ si in
discreti. indisciplinati. leues et ociosi
p̄lati austere et indignabūde p̄cipi
ētes. nullos ad perfectā obediētia fi
lios educāt. **Q**uid mir⁹ si nūllos bo
ne voluntatis discipulos deiciāt. **D**e
istis. re illis. **N**ō est efficax doctrina
solo v̄bo p̄cepte ardua: vbi nulla p̄
fecte virtutis exēpla suffragantur. **S**i
q̄dē imp̄fecti discipuli totū impossi
bile arbitrant̄ quicqd̄ q̄ue ip̄sis im
ponit̄: si non p̄us ab alijs hoc adim
pletū p̄spererint. **U**nde patz q̄ hec cause
due sunt. quare perfecta obediētia
paucissimos habet cultores: q̄ rar⁹
valde est qui perfecte nouit p̄cipere:
et similiē pauci sūt qui ita fortit̄ p̄hi
ciunt. ut ad omnia p̄cepta cōplēda
cōstanti animo sufficiāt. **D**e hoc sic
dicit rich⁹. **D**uo sunt q̄ solēt perfectio
nem obediētie p̄p̄dite: adest ne co
gamur vel amata deserere. vel aspe
ra tolerare. **S**ed si semel amore ab
stinētie vel paciētie. perfecte anim⁹
incaluerit: p̄tinus ad omnē obediē
tia absqz vlla contradictioe se sub
dit. **Q**ui em̄ tam aduersa perpeti. q̄
in prosperis delectari apud semet.

ipsum statuit. q̄ difficultas eius obedi-
entiam ulterius minui poterit. **Cō-**
tra ista duo impedimenta duo sūt
remedia applicanda. q̄tenus tantū
bonū in seruis dei salubre pfectum
paulatim accipiat. ac usq; ad pfectam
obedientie v̄tutem coopante dñi grā
excreseat. **Primo** quo ad platus ē
sciendū. q̄ si ipsi in omni v̄tute sunt
bene exercitati. tūc exhortatioe hac
opus non habent. **Hoc** tamen nullibi
efficacius apparet. nisi in pfectu dis-
cipulorū. sicut ap̄lus **Iohānes** osten-
dit dicens. **Maiorem** horū non habeo
grām. q̄ vt audiam filios meos i re-
ritate ambulare. **Si** aut subditi sub
eorū regimine non p̄ficiant. solēt to-
m̄ plati p̄mū seip̄os corā dño i secre-
to cordis cubiculo accusare. timētes
ne forte ipsi sint i causā. maxime at-
tendentes illud b̄ti ḡg. v̄bi. quod pla-
tus p̄e cūctis debet esse in p̄teplacōe
suspensus. et tāti meriti apud deum.
vt hoc eis impetret qd ex se non pos-
sunt. **Debet** etiam platus diligentis-
sime adūtere illam trinam interroga-
tiōē dñi qñ dixit. **Petre** amas me?
Pasce agnos meos. **Et** illd. **Ego**
sum pastor bonus. **Et** cū similibus.
q̄ idē ḡg. in suo pastoralis districtissi-
me p̄sequit. **Huic** pulchre alludit il-
lud magni p̄iar̄che **Jacob** respon-
sum. quo vsus fuit ad esau fratrem
suum volentē secum p̄gere in itinere.
Rostri ait dñe mī q̄ paruulos habe-
am teneros. et oues ac boues fetas
meas. quas si plus in ambulando fe-
cero laborare. morient̄ vna die cūcti
greges. **Precedat** dñs meus. et ego
seq̄r paulatim sicut videro paruulos

meos posse. **Non** indiget similitudo
ista expositioe. **Dicit** p̄his. q̄ sit mag-
na salus bestie si v̄iat i seruitiū ali-
cuius hominis. p̄pter curam et pui-
dētiam quam ex hoc p̄sequit. **Sed**
vtinam hec additio inter homines p̄-
uaēt. vt talis esset sollicitudo pro ai-
mabus xp̄i sanguine redēptis. q̄his
ē p̄ iumentis insipientibus quibus
non ē intellectus. **Absq̄** dubio si hec
ita fierent. subiecti bone voluntatis
talēto p̄diti sub tali pastore cotidie
in melius p̄ficerent. **Seneca** attes-
tante qui ait. **Seruos** hostes n̄ ha-
temus. si facimus. **Sic** cū inferiore
vivas quēadmodū teā sup̄iore vi-
uere v̄l̄i cūctos subiectos placitos
habebis. **Remissius** em̄ impanti me-
lius pareatur. **Itē** ḡg. 21. mō. **Qui** ab
vno quolibet bono subiecto retinet. ne-
cesse ē vt m̄lta p̄cedat. ne obediētis
mens intereat. si a bonis omnibus re-
pulsus ieiunat. **Vñ** dñs ade arborē vni-
cā p̄hibuit. oēs alios p̄cessit. **Sem-**
per ergo platus ad modēstia et ele-
mentiam tēdat. et sic roborebit eius
auctoritas. et p̄ficiet subiectorū v̄tili-
tas. **Et** b̄tis **Bernardus** sup̄ cūctica p̄-
mone 23. pulchre de hoc loquit̄. et ali-
bi sepius. **Melius** ē em̄ teste be-
ato **augustino** vt in futuro iudicio
arguat̄ de nimia misericordia. q̄ de
nimia seueritate. **Semp** etiam pui-
dere tenet diligenter. vt in p̄cipiēdo
non exponat subditi p̄iculo aliam
peccati mōrtis. qd sepe fit qñ dure a-
git in hijs q̄ sūt de p̄prio beneplacito
suo. q̄ n̄ requirit ad salutē ex nēccitate.
Et regula ē infallibilis. **Q̄** quicūq;
exponit se aut p̄mū suum scienter

periculo p̄m̄i mōlis: peccat mōlter.
Magna ergo sollicitudo ē p̄latis ne-
cessaria in p̄cipiēdo: ne se ⁊ subditos
inuoluāt dura ip̄nēdo sic maḡ cā. a-
lioq̄n sic olim robōā finē tribulatiōe
plenū inueniēt. **N**ō mētē vitas q̄ ait.
Qua mēsua mēsi fueritis: remeietur
vobis. **E**t vulgarit̄ dr. **T**alē tibi fili-
ua vocē resonat: q̄lē idamaueris ei.
Stūs q̄ ierom̄ in idē tēdit dicēs. **H**o-
norēt ep̄i deicos q̄li deicos: vt et ip̄-
sis a deicis q̄li ep̄i honor deferatur:
iux̄ illd̄ oratois damicij. **C**ur inq̄t e-
go te habeā vt p̄ncipē: cū tu me n̄ ha-
beas vt seātore. **E**p̄i etiā sacerdotes
se sciāt esse nō dñōs. **H**ec q̄ capit ca-
piat: sciēs vācī scriptū esse: q̄ itelli-
gēs gubnacula possidebit. **A**duertat
ec̄ p̄lat̄: q̄ finis ē potior q̄ ea q̄ sūt
p̄pter finē. **E**x q̄ seq̄t. q̄ p̄lati sūt
p̄pter subditos. magis q̄ subditi p̄-
ter p̄lati. sicut vulgarit̄ dr. nō ē con-
uētus p̄p̄i abbate s̄ abbas p̄p̄i cōuē-
tū: dēo s̄ s̄mā; b̄i augusti. p̄lat̄ ex
animo substratus debet esse pedib⁹
subditor⁹: semp̄ q̄rēs p̄desse nō p̄esse:
et plus oib⁹ cōdātus: q̄ q̄ in sublimi-
ori ē loco collocatus. tūc maiorib⁹
ē p̄ialis circūsept⁹. **S**i ergo p̄pter
feruorē p̄p̄ie voluntatis incaute s̄-
ditor⁹ animas q̄s meliorandas sus-
cepit: peiores effecit: horreda ei il-
la s̄mā sapientis cōminabit̄ q̄ dicie.
Durissimū iudiciū his qui p̄sūt eie:
exiguo autē misericordia p̄cedet. **E**t
dñs in euāgelio. **Q**uis putas ē fide-
lis seruus et prudens: quē cōstituit
domin⁹ super familiam suā: c̄. **S**i
autē dixerit malus seruus in corde
suo. moram facit domin⁹ meus veni

re: ⁊ cepit paucere cōseruos suos: c̄.
Veniet domin⁹ et diuidet eū p̄tem;
eius ponet cū p̄p̄ocitis: ibi erit fletus
et stridor dētum: vt habet. **M**at. 24.
Et ezech. 34. dr. **D**e pastorib⁹. c̄.
Quod infirmū fuit n̄ cōsolidastis: q̄d
egrotum non sanastis: quod fractū
est non alligastis: et quod abiectū
est non reduxistis: ⁊ q̄d pierat non
quesistis: sed cū austeritate impa-
batis eis et cū p̄p̄ocis. **P**luā ibi. **F**or-
te dicat aliq̄s. **S**i ita fiorate et sobe-
platus hr̄e se debet in p̄cipiēdo: ergo
raro vel nūq̄ aliq̄s subditor⁹ ad v-
rā obediētā pueniet. **I**tē videtur q̄
multa dicta s̄cōz aliis sonāe videtur:
viz q̄ crebro frāgē sūt volūtates
subditor⁹ ⁊ p̄cipue religiosor⁹: vt obe-
dientie assuescāt. c̄. **Q**uod iux̄ s̄māz
s̄a thōe. q̄ dēa s̄cōz melius intelligi
ex ip̄orū vitā: q̄ ex eor⁹ lib̄s. **H**ic at
mos s̄cōz patz semp̄ fuit vt sibi p̄p̄is
duciōra. subiectis at̄ m̄iōra ip̄one-
rēt. **S**p̄qz vneābili ⁊ amabili cū
discipulis p̄sācēt. **S**i at̄ aliq̄n duā
iusserūt: hoc cū tali modē am̄ie ⁊ pui-
dētia fecerūt vt utilitati cōi nichil s̄-
trahēt: sollicitē p̄santes viēs singu-
lor⁹: et p̄p̄ singul⁹ expediebat. p̄cep̄
moderabāt. **U**nde patet q̄ non m̄i-
norī sollicitudine p̄ infirmis tenebāt:
ne idiscrete guarēt. **E**t si aliquando
ab hac discreciōe ā ip̄i ā aliq̄ aberas-
sent: statim p̄uenerūt et ad p̄stinā mo-
deratiā reuenerūt: auisantes scrip-
to et v̄rbo sequaces suos. ne simili
feruore se subditosq̄ p̄cipitaret. **Q**uod
autē obiciat. quasi ob hoc nemo ad
p̄fectā obediētā possit p̄uēire: stolidū
et grossū ē: nec sapit aliq̄ disciplinā.

Virtus enim non vehementia acquiritur
sed probatur sicut castitas forte non ignitis
iaculis extruitur. sed iam extructum probatur
an resistendi firmitatem habeat. prope
tam esse eque forte etiam si nunquam iaculis
impetatur. Sic est de anima studiosa que prope
esse perfecta in semetipsa per occultam gratiam
aquis foris per exercitium hoc nulli
innotescat. Regulariter etiam loquendo. re-
hemetie siue impetui. magis impe-
diunt perfectum virtutis quam iuuant. Et licet
aliqui factum legantur ut quidam discipuli
ex indiscreto precepto platoni profice-
rant. tamen propter hoc non est dogma
tenendum vniuersaliter omnes platos
proferunt debere gratia indiscrete pro-
cipere. quia ea que sunt per se mala omnino
sunt vitanda quamuis occasionaliter inde
aliquod bonum posset venire. secundum illam
regulam communissimam. Non sunt facien-
da mala ut veniant bona. Exemplum
datur de pseudeo martire qui quando malum
fuit et tamen maxima inde bona pro-
uenerunt non pseudomartiribus aut in fi-
de adhuc puulis sed ipsis martiribus. et
per pseudos toti ecclesie ex potentia ip-
sorum gloriosissimos triumphos obtinu-
it. Sic indiscreti rectores quandoque aliquos
qui fortuito ad bonum virtutis perducunt
licet ipse peccet. sed tamen multo plu-
res putantur quam precipitare solet. Ad-
uertat ergo sensatus platus illam
cuiusdam sapientis doctrinam multo
discretionis sale conditam. Rectorem te
posuerunt. noli extolli. Esto in illis. qui
vni ex ipsis. Curam illorum habe. et sic
prohibetur et omni cura explicita reuocatur
ut letetur propter illos. et ornamentum
glorie accipias coronam et dignitatem
consequis congregationis. His verbis

bene intellectis. nescio quid recti dicere.
quod secum preceptum potest. Et de salua-
tore nostro ysaia 52. capitulo. propheta
uit dicens. Ecce seruus meus suscipiam il-
lum electus meus complacuit in illo anima
mea. Non clamabit neque accipiet per-
sonam. nec audietur vox eius foris.
Calamum cassatum non conteret et linum fu-
migatum non extinguet. In veritate edu-
cet iudicium. Non erit tristis neque tribu-
lentus. Hec qualiter impleta sint euan-
gelicus textus clare ostendit. Ex su-
perhabundanti autem legitur leui per-
dixisse sancto dementi sicut in itinere
suo idem clemens testatur. quod tanta pie-
tate et humilitate dominus ihesus erga suos
discipulos tenebat. ut cum ipse silentem in
nocte ad orandum surgeret diligentis-
sime circumspiciebat eos. quia tenerrie dili-
gebat eos. omnibusque platibus exemplum
probens. ut magis subditos amore quam
timore administrare studerent. In fini-
ta de hac materia leguntur exempla. ad
utramque partem de pseudomartire. Quia quilibet be-
nignus platus cum sibi credito grege profe-
cerunt. Et eorum duri defecerunt. Sed si
hec non legissemus. certe tanta vidi-
mus et audiuius. ut in timore dei
de his auctores platos auisare quod ne-
cesse non est possemus. Heu quanta scandala
quanta pericula. sed animositates. sed pesti-
liones. sed homicidia. sed leshiones. inua-
siones. desperationes. apostasie. et ve-
sanie. et perpetue et insanie. ac des-
tructiones personarum multarum bone vo-
luntatis euenerunt propter indiscretum re-
gimen platium in diuersis statibus ec-
clesie et sanctis et approbatis religi-
onibus. Que omnia ex leui fantillu-
la puolantiu displicentiarum traxere

origine et paulatim sub colore pallia
te iusticie in horredum igne apte mali
cie exteuerunt. **H**ec q̄ cordetinus ad
uertit. puto q̄ ex difficilia p̄tica regi
nis aīaz dicet. facilius esse bene o
bedire q̄ bene precipere. et q̄ scā is
ta virtus obīe maius detrimētū pa
tiantur regulariter loq̄ndo ex defectu
p̄cipientū. q̄ obedientiū. **S**i q̄de pla
tus debet diligēter agnosce vultū pe
coris sui. nec ulli p̄l imponē q̄ p̄o
re q̄at. nedū p̄ robur corpōale. s̄ mul
tomagis p̄ robur mētale. **Q**uod si ita fi
at. omnes subditos bone volūtatis
de q̄bus nūc loq̄mur hēbit obeiētes
cū spe certa apli p̄ficiēdi. **S**i at du
re p̄cedere p̄cedit et ipōnē ḡua q̄ nō
fūt de nātate salutis. **S**ta h̄c mo
dici tōe volūtatis sp̄iaulū exsuffla
bit. et inuēiet finē solitū tōa tribu
lāōis. quem n̄ speāuerat futurū. **E**t
tūc dolebit. s̄ heu tarde. **R**egula est
mōālis valde nōbilis. **S**i c̄ indiḡtio
puocat idiḡtōe. s̄ temiuolentia tem
iuolentiā. **S**i c̄ ira irā. sic māsuetudo
māsuetudiez. **S**i c̄ p̄mptitudo p̄mpti
tudiez. **S**i c̄ pietas pietate. et sic de a
lijs oib̄. **Q**ui ergo vult vt diligat. p̄
ueiat diligendo. q̄ vt b̄us aug⁹ di
at. nulla ē maior puocatō ad amādū.
q̄ p̄ueire amādū. **R**is ei dur⁹ ē aī. q̄
dilōez et si n̄ vult ip̄edē. nolit ip̄edē.
Hac dilōe h̄ita. p̄ ad oīm v̄tutū ex
citā seare. access⁹. et p̄serā ad obiaz.
q̄ h̄c ip̄a dilōe modēante oīm ē faci
līa et seauissīa. sic ex̄ta ea absente o
mīū ē difficilia. **Q**uātūaīq; ḡ p̄lati p
loco et tpe crebro n̄te hēant vicij. i.
diḡti et subiectos inuolūat. semp tū
ad dilōis et temiḡtatis seauissimū ē

recurrat ac illos q̄s iuste rep̄hēdūt.
figs v̄e caritatis demisceat et cū p̄pas
siōe clem̄t sup̄ortet. q̄te 9° pietatis
colludio ip̄os ad reāandū et obīedū
efficaci⁹ inuicet. **S**i ē alia via melior
ista. rep̄ie n̄ potui. **I**a em̄ de hoīb̄ tōe
volūtatis loq̄mur paulatim educādis.
donec ad p̄fōez sp̄ualē ex̄cescat. **Q**uod
si mī⁹ faci⁹ ē eos in ip̄fōe tollere q̄
de v̄tice sanir. i. delūie ḡcie p̄t. p̄ci
pitāe ac mortī sp̄us ischic̄ tōe. reue
ta i hac p̄ri multi m̄gne lēatūē v̄i de
fecerūt. p̄fā illi. q̄ iux̄ sm̄az b̄a abrosij
aī tps rapiebāt de cellul⁹ ad ifulas.
coacti simul discē et docē. **S**ma ē val
de solēmis ap̄d mōāles. q̄ neō digne
et vtilit p̄esse p̄. n̄ mōēs subditorū p̄
fēe ex̄pt⁹ fuit p̄ p̄p̄ia v̄itā. n̄ em̄ scire
p̄uicē p̄ p̄p̄ia ex̄piētā. q̄lic subiectis
opati deat. **D**icit p̄hs. i. p̄mo rethoi
re. q̄ p̄ncipai et p̄esse nātū ē delcābi
let et p̄ p̄ns seruū et subesse ē tediosū
nātū. **S**i c̄ p̄cludit seī. q̄ q̄ nescit p̄uē.
nec p̄ncipai scit. **R**ō iā dca ē. **K**ursū q̄
volūtās ē p̄o. seip̄az mouēs. iō facile
obeidit sibi p̄i. et difficile alteri. q̄ oīa
inexptus ā ignorat ā vix credere p̄t.
Vidi⁹ q̄sdā p̄elatos grandia fecisse
dum alijs p̄cipere habebāt. qui post
ea redacti ad humilitatis statū aīc
tis infirmioēs fuerūt. m̄mis q̄ de
fecerūt. **T**antis ergo difficultatib̄ si
mul p̄currētib̄. necesse ē vix moralē
caute ac sapientē incedere. et si non fu
erit h̄y modi exptus. alijs sūope ex
dē d̄. donec m̄steiū vbi h̄y plen⁹ itel
ligat. **D**emū ēstat adhuc vnū. quod
valde p̄latū mouē debet vt temiuolū
se suis subditis exhibeat. ac hūilita
tis exemplum p̄teat. vix admirāda

em dignatio: de q̄ sapiens loquitur
dicēs. **O** q̄ tu? a suavis ē dñe spūs
tu? i nob. **N**ō ē ali? de? q̄ tu. cui aīa
ē de oibz: tu at dñator v̄tutis cū tran
q̄llitate iudicas: a cū m̄gna ruerētia
dispois nos. **D**ocuiisti em populū tu
um qm̄ oz iustū eē et hūanū: a bone
spei fecisti filios tuos: qm̄ iudicēs das
locū i p̄cīs p̄nīe. **C**ū q̄nta ergo dili
gētia iudicas filios tuos? **P**rela
t? igit aī sit vicari? dei i trīs. **F** totū
posse suū hoc exēplar d? imitari in i
ferēdo v̄dētaz tard? eē: a ad bñficē
tiā sedul? **D**e hoc sic legīt i qdā nobi
li libello q̄ affēbit scō thōe: q̄ ititulāt
de b̄titudie cēna. **N**ō solū illa sup̄na
b̄titudie mīat aīa hūilitatē xpi qm̄ i
trīs exhibuit: s̄ mltomagē a iſlāmat
ad amādū deū hūilitas dīna. **N**ā de?
op̄s singlis āgelis s̄asqz aiab? i tm̄
se subicit q̄i sit su? emptici? singloz:
q̄libet v̄o ip̄oz sit de? su? **A**d hoc inu
endū tñhēs mīstrauit illis. dicēs in
ps̄. **E**go diridij estis: et filij excelsi
oēs. **S**ūme q̄ppe p̄fūs de? ibi aple
bit qd h̄ docuit. **Q**uāto maior es hū
lia te i oibz? **Q**ui q̄uis p̄sit oibz? dig
tate a dīna maiestate: oibz? tñ sbicē
hūilitate. **O** q̄ raro ista duo p̄ueniūt:
oibz? p̄esse p iusticiā. a tñ oibz? subesse
p hūilitatis gr̄ciā. **I**deo mīat hec aīa
cū aōre. **V**alde at iſlāmat aīciā a p
huatē nūq̄ velle p̄eē vel parē eē: s̄ o
mibz? a i oibz? velle subesse. **H**ec at hūi
litas cāt ex mltitudie v̄tutis a dī
ne nobilitatis: sic arbor ex mltitudie
fructuū inclināt. **S**ic vacua spica
stat erecta: et plena dep̄d; inclina
ta. **S**ic gallina ple fecūda v̄cē di
mittit: sterilis h̄m̄cīde garrula dis

currunt. **E**t dñs. **M**at. 20. dicit ad disci
pulos suos. **S**citis qz p̄ncipes gētū
domināt eoz: a c. **N**on ita erit inter
v̄s: s̄ quiqz voluerit inter v̄s ma
ior fieri sit vester minister. **E**t q̄cūqz
voluerit int̄ v̄s p̄m? esse. erit vester
seru? sicut fili? hoīs nō venit minis
trari s̄ ministrare. **Q**uiaqz igit pla
tus hec s̄a spūs dōgta obseruat: p̄ci
piendi auctoritatem ecīa in h̄is que
ad salutē n̄cāia nō sūt iuste habet.
et vtilit̄ administrat. **Q**z si tūc sub
diti nō obediūt q̄uit p̄eant: et iuste
q̄rele locus ip̄i plato relinq̄t. **S**im
autē sine fiore qdāqz mēs suggesse
rit libere p̄cipiat. n̄ attētis q̄ dca sūt
p̄ ora a scripta scōz: nō p̄t iuste q̄ri
de inobediētia subditoz: qm̄ nec ip̄e de
obediētia debita sibi bñ p̄sa? ē. **S**i em
ip̄e facēt qd debet: iustū esset vt sibi
fiēt a subditis eē hoc ad qd ip̄i se s̄b
tali p̄dicōe obligarūt. **R**eō em sane
mentis alicui a indiscrete a maluo
le p̄cipē volenti se subdet: qm̄ qd tā
ta ē in corde discipuli spes a fiducia
de prudētia a p̄bitate m̄gā siue pla
tū: qz p̄ sano p̄silio h̄z vt ei maḡ cre
dat de se q̄ sibi p̄p̄atqz sub tali p̄po
sito et p̄dicōe eū sibi in p̄rēz ac sp̄itu
alē p̄ntē assuit. **A**dūtat itēz et iterū
sensat? plat? q̄nto sit debito p̄uēt?
q̄nta sit obligatōe cālept? **C**auēat
caueat. ne si alit̄ fecerit. p̄ci ip̄i disci
pulo sit iuste q̄rele loc? ap̄d distitū
iudicē qz imiqz decept? sit. q̄ econ̄pu
ta qm̄ discipulus ip̄e q̄ sp̄abat iuēiē pi
ū pastore. clemēte educatore ac strē
nuū defēso. q̄lē v̄tīz oz eē platūā
potissime q̄rulat se repisse dūz exac
tore. amāz rep̄hēso. ac indigbūdū

peripitat orē. **N**ō hic sufficit plato q̄
d̄z eē magister p̄fūs ī spūalib⁹ illa
puerib⁹ excusacō. q̄ fūit in ciuitis q̄
erga discipulū gessit bone volūtatis.
q̄n sub ei⁹ baculo moit. quē apli⁹ vi
uificacō debueat. h̄ multo forc⁹ recri
t. q̄ in vitate corā deo cū sana p̄scia
dicē possit. q̄ discipulū in nullo neg
lexisset. ā idiscrete gūauisset. ā aliē
tate ruine occasiōez p̄stitisset. **U**nde
bātis iēom⁹ de platis loq̄ns d̄t. **O**ia
q̄ platus fāt l̄ d̄t. nōbilia d̄nt eē. ut
quicq̄d aḡ. q̄cūq̄ loq̄t. doct̄ia sit. **N**ō
multū distat in vitio. vel decipē posse
vel decipi. **S**ic colūba eē studas. ut
ne q̄q̄z serps eē desistas. **Q**uā sit ac
difficile talē se exitere n̄ spūali grā
dei assistente. nouit apls q̄ dixit. **X**pi
bon⁹ odor su⁹ deo. in his q̄ salui fiunt
et in his q̄ pereunt. **A**lijs quidē odor
mortis in mortē. alijs aut odor vite in
vitā. **E**t ad hec quis tā p̄done⁹. **U**bi
sup̄ d̄t glō. **A**pls bene agēs. bene vi
uēs. iusticiā d̄to p̄dicabat. et ope de
mōstrabat. imitās doctore vitatis
xpm. ac. **E**t seq̄t. **N**os su⁹ odor xpi.
et p̄ nos deus hec opat̄. ac. **E**t alibi.
Neq̄q̄ plātāt neq̄q̄ rigat ē aliq̄d. h̄
q̄ incrementū dat de⁹ glō. **F**rusta o
pari⁹ oia moliet̄ extrāsecus. n̄ crea
tor. int̄secus latē oparet̄. **H**ec a a
lia filia wābiles ac deo digni plati
p̄fiterātes. valde hūiliāt spm suum.
studiose iustētes ne iueiant̄ q̄si ad
ulterātes v̄bū dei. q̄d tūc fit. q̄n sibi
pprii sūt et subditis gues. **S**tudet
in op̄ sūmis conatib⁹ tales se exitere
p̄ strenuā vitā. ut nullū scādālū in
cordib⁹ subditor⁹ pariāt p̄ abitū vāe
glorie. ā suauē carnaliū illecebrāz

delatationē. ā inerte quietē. ne hec ip
si subditi vidētes cupiāt a iugo se arē
subiectionis absolui. ac piter ai ip̄is
fuis platis deliciā. ad platiūsq̄ ob
tetu vane libtatis āhelaē. **S**criptū
est. **N**acē ē ut uiant scādala. **V**erūp
tamē re hoi illi. p̄ quē scādālū venit.
Reuerā timendū est. q̄ istud scāda
lū pre alijs sit maxime destructiū
eccl̄astici status. **S**i namq̄ in tali
rigore plati viuerēt ut olim s̄a p̄res solebāt.
nēo platiū desideāz p̄mo oblatas
suscipe formidat̄ susceptasq̄ enūci
are toto corde studēt. n̄ ī quātū sūce
ra xpi caritas ip̄m ad tātū laborē cō
pellēt. essetq̄ efficac̄ exemplū trahē
di ad obediētā a ad omnē spūalem
p̄fectionē bone volūtatis subiectos.
Sz q̄ teste saluatore ac p̄dicēte ha
būdabit iniquitas et refrigerat̄ car
tas multoz. īualuit v̄spellis hostis
et tulit exēplāia wāz. v̄tū ab ec
clesia dei. ita ut lugubre cāticū illud
iā frequētē mesti cogamur. **S**aluū
me fac domine. q̄n deficit sc̄is. ac.
Referūt etiā sc̄i doctores q̄ hec nora
vsq̄ ad pulchrā colūpnā sacre reli
gionis puenerit. in tantū ut vix ali
q̄d vestigiū p̄stine sc̄itatis remāserit.
ex q̄ vsq̄ hodie fioratis ac reuēdis
platis multiplex labor exoriet̄. tū q̄
delapsa restaurat̄ p̄ vto n̄ sufficiūt.
tū q̄ id q̄d stae putat̄ cotidie ruinā
minat. **Q**uib⁹ igit̄ ip̄os fides dixerit
n̄ gūiū onez portitōib⁹ in via lubcā.
q̄ vehemēter exultant si ā viā finies
aut ab onere supportari mereātur.
Non vtiq̄ dubiū est. quin hec pato
la sit tēp̄is istatis. q̄n p̄ tp̄alib⁹ sus
tētantis labor gnd̄s p̄cedit. et fr̄is

spirituales puus nimis. a nulli? p?oz.
Neu multis indige? nec tamen fer-
 uide p?ici? **P**uto q? q?aq? p?atus ab
 hoc plero sudore absolu? n? desideat:
 q? digne offitii p?latu? non impleat.
Olim prelati? s?ma iocunditas fuit:
 qu?do lato r? suu? in p?fectu discipu-
 loz? ianem neq?q? esse cnebat? **Q**uo
 ad secundum. videlicet q? bonum o-
 ledientie p?edit? p?pter desidia? subdi-
 toz? e? sciendu? q? p?dca hug? a alioz?
 comit? h?mana natura feruidissime
 optat libertate? i?deo n? aliq? infueiret
 ca? magna. numq? se subdet h? ho?i?i?
 q? sperat se p?pter breu? seruitutem
 long? c?sequi libertate? i?deo ad t?pus
 aut necessitate coactus. a utilitate il-
 leat? vnus alteri se subdit. **O**patur
 aut? in filiis gratie q?da? occulta vis
 quam oledientia? voca? que voluta-
 tem inclinat ad subiectione? sponta-
 neam p?pter aliqd? bonu? excellentissi-
 mu? non ia? stat? accipiendu? s? in spe
 ac multiplici p?cia? expectandum.
Et inde est q? duplici? difficultatem
 oledientia? h? ecia? anteq? ad opus p-
 cedat? tu? q? est nature co?ria? tu? q?
 merces in longiquu? differet. **H**abet
 p?inde innum?abiles difficultates ra-
 tione opis: s? q? diuersa s?nt que p?ci-
 piunt. **E**t i?deo non est mir? q? multa
 vere oledientib? p?mia p?mittunt? a plu-
 ra scripta sc?oz? de his locut?. **D**ex ne
 ho?i? laque? incia? p?pter nimia? diffi-
 cultate? eius? idcirco mltu? discrete re-
 gulata e? eccl?astica obia? q? n?c?aria e?
 ad salute? ita ut aulitet ho?i? t?e volu-
 tatis sit b?n? suffeibilis. **U**bi e? aduten-
 du? q? t?plex obia? e? i? eccl?ia? sc?z? g?nalis q?
 e? oib? p?is: spe?ialis. q? spectat ad ali-

Señ? Obediē d3
disciplo. A.